

lig siger: „Over de Sandflugtsstrækninger, der efter den i § 1 omtalte Plan bestemmes til Beplantning, forfatter den Mand, hvem det overordnede Tilsyn med Sandflugtsvæsenet og Klitternes Beplantning herefter vil blive overdraget, en Fortegnelse osv.“ Naar den ærede Rigsdagsmand er enig i, at det er nødvendigt med Hensyn til hele Sagens Fremme, at der overdrages en enkelt Mand en vis Stillning, som jo iøvrigt nærmere kan ordnes, saa troer jeg, det vil være meget uflogt allerede nu at glæde den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ved at votere § 5 ud; det er meget lettere, naar man anseer det for nødvendigt, at indskrænke denne Mandes Virksomhed, end, naar man først har understøttet den ærede Rigsdagsmand i at faae den hele Paragraph forkastet, da atter at sætte Manden ind. Det forholder sig ganske sikkert saaledes, at en saadan „levende Tanke“ — om det maa være mig tilladt her at bruge dette Udtryk — i denne Retning er nødvendig, dersom hele Planen skal have Fremgang. Det kommer naturligtvis ikke an paa, om det skeer lidt langsommere eller lidt hurtigere. Jeg skal derfor raade de ærede Medlemmer af Thinget, som dele denne Ansuelse, til at vedtage § 5, saaledes som den foreligger; thi den nærmere Ordning vil da langt lettere kunne gaae for sig, naar man har en saadan Bæst at støtte sig til, end naar man ved at udvotere Paragraphen kommer til at svæve i Luften. Hvad de øvrige Forslag angaaer, som ere stillede af det ærede Udvalg til de foreliggende Paragrapher, da ere de vel ikke betydelige, men egentlig kan jeg heller ikke ansee dem for just at være nødvendige; jeg skal imidlertid kun omtale det under Nr. 13. Da det er klart, at det hele pecuniaire Arrangement vil finde sin Afgjørelse under Finantsloven, forekommer det mig ikke rigtigt at optage Noget derom i denne Lov. Det er jo ikke givet, at der skal gives en Godtgjørelse, det er jo meget muligt, at Amtene i flere Tilfælde kunne overtage Klitvæsenet uden nogen bestemt Godtgjørelse. Det, der er udtalt i § 6, gaaer ud paa, at man skulde stræbe hen til en saadan Ordning, at Udgifterne ved de der omhandlede Sandflugtsstrækninger kunde

komme over paa Amtene, paa saadanne nærmere Betingelser, der maatte findes henstgtsmæssige, og hvoraf Ordningen er overdraget Indenrigsministeriet, men forsaavidt der skal skee Tilskud fra Statskassens Side, da er det en Selsfølge, at saadanne ikke kunne blive bevilgede uden med Rigsdagens Billie. Jeg seer saaledes ikke nogen Grund til udtrykkelig at sige, at Amtene skulde have Godtgjørelse. Vi kunne jo dog i det Mindste paa enkelte Steder ansee Klitterne som næsten forsvindende, og hvor det Tilfælde indtræder, at Amtene overtage dem, kan der ikke blive Spørgsmaal om nogen aarlig Godtgjørelse, ikke engang om en liden, da den, der vil blive at udrede, ikke er større, end at denne maa kunne udredes paa eengang.

Om det virkelig skulde være rigtigt at udelukke Herredsfogderne fra Tilsynet, er mig tvivlsomt. Det hører nu engang med til vor administrative Ordning ved saadanne Forhold at benytte de underordnede locale Embedsmænd, — de locale Underdommere, som man pleier at kalde dem, og det, at Nyttens deraf ikke træder saa stærkt frem i det enkelte Tilfælde, er ingen tilstrækkelig Grund til at bryde med den sædvanlige Fremgangsmaade.

Bregendahl: Jeg skal tillade mig at bringe i Erindring, at jeg udtalte før, at jeg i og for sig ansaar det for ligegyldigt, enten man vedtog § 5 eller ikke, idet jeg forudsatte, at det ærede Udvalg vilde bringe en forandret Affattelse i Forslag til 3die Behandling, som en Følge af de idag stedfundne Afstemninger, og jeg troer, hvad enten den bliver vedtaget eller ikke, vil der være en Modstrid med de foregaaende Paragrapher; det skal jeg indrømme; men det ærede Udvalg erkjender vel ogsaa, at saaledes som Forslaget engang er kommet for, har der ikke været Andet for at gjøre end at oversee dette Hensyn og derved forudsætte, at Udvalget vilde søge at bringe Harmoni imellem Lovforslagets øvrige Bestemmelser tilstedeværende dets Forslag til 3die Behandling. Jeg troer det er Noget, der paaligger Udvalget, naar den Ansuelse, hvorefter det har stillet Forslag, ikke er gaaet igjennem ved 2den Behandling, men der derimod er kommet Bestem-